

Tartalom

Az örömről	1
Demeter István atya bemutatkozása	2
A Városmiszió folytatódik	4
Habemus papam! – XIV. Leó	6
Madarassy Walter Madonnája a Kossuth utcában	7
Elsőáldozók	8-9
Csak egy i betű? – A náicei zsinat 1700. évfordulójára	10
Emlékezés Dr. Gyürki László atyára ..	11
Örömök a Szent Család Óvodában	12
Elsőáldozók zárándoklata Szentgotthárdra	14
Beszámolók, hírek	14-16

Az örömről

Orvosként gyakran találkozom idős, depressziótól szenvedő betegekkel. Ha van rá idő és alkalom, meg szoktam kérdezni tőlük: – Tessék mondani, mivel telik el egy nap? – vagy még konkrétabban úgy, hogy: – Minek tetszett ma örülni?

A leggyakoribb válasz erre az, hogy: – Ugyan már, doktor úr, minek örüljek? Minek élek én már? – mondják, és máris sorolják a panaszokat, a bajokat, a nehézségeket. Legtöbbször aztán kiderül, hogy a legnagyobb baj az, hogy már semmi nem úgy megy, mint 20 évvel ezelőtt.

Más esetben rövid gondolkodás után elmondják, annak örülnek, hogy a hétvégén itthon volt a gyerek, vagy jókat játszottak az unokákkal, annak örülnek, hogy kaptak egy kis pénzügyi támogatást az önkormányzattól, vagy annak, hogy szerencsére nem esik a hó, nem kell elszórni a havat a nagy ház előtt.

Ezzel éles ellentétben állt az idős tanítónő, aki a szomszédunk volt, s aki 96 éves koráig élt, de az időskori depressziót egyetlen napig sem ismerte. Ő a fenti kérdésre azt válaszolta például, hogy ő annak örül, hogy még tud olvasni. Pedig tudtam, hogy ezen azt kell érteni, hogy már annyira rosszul lát, hogy egy nagyítóvegen keresztül olvasta a könyveit. Néha, ahogy húzta lefelé a segédeszközét, összekuszálódtak a sorok, s persze sokkal lassabban ment az egész, de soha nem adta fel az olvasást, mert az volt a kedvenc időtöltése.

Szeretnék most néhány gondolatot megosztani az igazi örömről. Részben a szentírási szövegek, részben a fenti orvosi tapasztalatok alapján.

Az első, hogy az öröm az emberi élet nélkülözhetetlen része. Akinek hiányzik az életéből, az lelki beteggé válik, később fizikai panaszai is lesznek. Talán mindannyian átélünk olyan időszakokat az életünk során, amikor nehezebb rátalálni az öröm forrására, de valójában csak az képtelen az örömről, akinek a sorsán már semmilyen értelemben nem lehet rontani, sem kapcsolataiban, sem lelki életében,

vagy egészségi állapotában, sem anyagi körülményeiben nem lehet már rosszabb a helyzete. Ilyen esettel azonban még nem találkoztam. Minek örüljek? – ez egy érvényes kérdés, ha nem úgy folytatódik: Minek élek én már? – hanem úgy, hogy Minek élek én még? Erre a kérdésre már lehet izgalmas válaszokat adni.

A második, hogy nem véd meg a depressziótól, ha csak környezeti hatásoknak tudunk örülni. Hogy eljön-e a gyerek és az unoka hétvégén, az az ő döntése, hogy kapok-e támogatást, az az önkormányzat döntése, hogy esik-e a hó, azt a természet törvénye szabja meg. Hogy akkor is folytatom a megmaradt képességeim kihasználását, amikor az már nem a régi, az az én saját döntésem. Az igazi öröm belülről

Domenico Ghirlandaio - Keresztelő Szent János prédikál

fakad, nem kiszolgáltatottja mások elhatározásainak, vagy a csillagzat szerencsés együttállásának. Az igazi öröm beállítódás kérdése. Lehet az olvasási képesség hanyatlásán búsongani, lám már ez sem megy úgy, mint régen, de rá lehet nézni a történetre úgy is, hogy még mindig képes vagyok valamire, ami nekem örömet okoz, még akkor is, ha lassabban, vagy nehezebben megy.

A harmadik az, hogy az igazi öröm a jövőbe néz. Egyszer hallottam Balczó Andrásnak, minden idők egyik legjobb öt-tusázójának előadását, amelyben arról beszélt, hogy pályájának kezdetén azt hitte, hogy ha ő egyszer világbajnok lesz, az egész életére meghatározó örömforrás lesz a számára. Amikor többször is elérte ezt a célt meglepődve tapasztalta, hogy az öröm két hét múlva kezdett halványulni, egy-két hónap után már csak annyi maradt belőle, hogy ránézhetett a vitrinre, és összeszámolhatta az aranyérmeket. Igazán és tartósan boldoggá mindig az tette, ha voltak új célok, volt értelmes munka és erőfeszítés, és lehetett regisztrálni az előrehaladást, a fejlődést.

Keresztelő Jánosról azt olvashatjuk, hogy fél Júdea ott tolongott a Jordánál, hogy láthassa és hallhassa őt. Nem ostorral kergették oda az embereket, a saját vágyakozásaik hajtották őket. Bűnbocsánatra vágytak, és várták a megígért Messiást, az Isten országának eljövételét, a tartós és végtelen örömforrást keresték. Az embernek nemcsak lelke van, hanem lelkiismerete is, ezért a legelvetemültebb ember is érzi a lelke mélyén, hogy milyen bűnök terhelik. Íme, itt az alkalom, most meg lehet ettől szabadulni, és meg lehet kérdezni: Ki vagy te, János? Illés vagy, vagy a nagy próféta, akit Mózes után ígértek, s akiknek megjelenése a Messiás közelgő érkezését hirdeti? Esetleg te magad vagy a Messiás?

Mi pedig örülhetünk annak is, hogy mi már megkaptuk

ezekre a kérdésekre a választ. Az, aki nagyobb nálunk, már köztünk van, s a valódi, a tartós, a soha el nem múló örömhír ez. Persze mi is várunk arra, hogy megszabadulhassunk a bűneinktől, hogy újra és újra átérezhessük azt az örömet, amelyet Jézus születése hozott erre a világra. Ma is oda képzelhetjük magunkat a pusztába, ahol János keresztelt. A helyzet azonban az, hogy nekünk valójában Keresztelő János szerepe van kiosztva. Nekünk a már biztos információ birtokában, s Isten megbízásából az ő Fiának megérkezését kell hirdetnünk, ránk Izajás próféta leírása érvényes, mert:

- az Úr Lelke nyugszik rajtunk – ezt keresztségünk után le sem tehetjük,
- azért küldött minket, hogy hirdessük az örömhírt a szegényeknek,
- hogy gyógyítsuk a megtört szívűeket,
- hogy hirdessük a szabadulást a foglyoknak,
- hogy hirdessük a kegyelmének esztendejét mindenkinek.

Mindezt úgy, ahogy Pál apostol tanítja: derűs lélekkel és szüntelen imában.

Tegyük fel magunknak minden nap a kérdést: minek kell és lehet ma örülni? Hálás vagyok-e Istennek azokért az adományokért, amelyeket kaptam? Használok-e azokat mások javára? Kik a környezetemben a fizikai, vagy lelki nélkülözéstől szenvedők, akik az örömhírt tőlem várhatják? Kik a testi, vagy lelki betegek, akik a gyógyulást tőlem várhatják? Kik a szenvedélyek, tévképzetek, vagy rossz szokások foglyai, akik tőlem várják a szabadulást? Hogyan segíthetnék rajtuk?

Az Úr közel van, sőt köztünk van!

Dr. Marx Gyula

Riport

Demeter István atya bemutatkozása az Ünnepi Harangszó olvasóinak

Demeter István a Kertvárosi plébánián szolgált diakónusként, Molnár János plébános atyát segítve. 2025. június 14-én Székely János megyéspüspök atya szentelte pappá a Szombathelyi Székesegyházban. Nem sokkal a szentelése előtt kerestük fel, és hálásak vagyunk, hogy időt szánt ránk gondolatainak megosztására.

(Azóta már tudható, hogy segítő káplánja lesz a mi plébániánknak is a következő hónapokban, Rácz Ágoston atyával együtt. Károly atya a Kertvárosban segít ezután, de hála Istennek, közel marad hozzánk is.)

1992. február 16-án születtem Gyergyószentmiklóson. Érdekes családba születtem bele, de ahogy megérkeztem, azon percben le is mondtak rólam – így közvetlenül az isteni gondviselésre lettem bízva. Ezt akkor még nem tudtam azonosítani, csak azzal az ösbizalommal indultam el az életben, amit Isten minden emberbe belelehel. 2001. szeptember 20-án kerültem Csíkszentimrére, nevelőszülőkhöz. Ez volt az élet legszebb ajándéka, és kialakulhatott bennem az, hogy bízhatok az emberekben, és a szeretet megkapja a saját útját... Volt egy nagymamám, Szántó Anna, aki szentéletű asszony volt, és a szeretete egyszerűségében csodákat tett.

Demeter István

Csodáltam mindig a türelmét és pedagógiáját. Sok mindennél hálás kell legyek neki, mert aki most vagyok, az neki is köszönhető. Sajnálom őszintén, hogy fizikailag nem fog velünk ünnepelni, de tudom, hogy lélekben a mennyországból néz le ránk, és együtt adunk hálát Istennek minden kegyelemért. Nagyon erős családba kerültem bele, ahol igazi értékek voltak, és nap mint nap segítettek az életemet. Anyu-ban csodáltam azt nagyon, hogy soha nem adja fel, és mindent megtesz a családért. Visszanézve a múlt tükrében ezt az életszakaszomat, mondhatom bátran, hogy sok minden volt benne, amiért hálás vagyok. Nagy öröm nekem most, hogy a távolság nem gond, és izgatottan várják a nagy napot, amikor együtt ünnepelünk.

Tanulmányaimat a szokásos módon kezdtem el, igaz, nem a legélesebb kés voltam a fiókban, de sikerült túlélni, és átmenni egyik évről a másikba. Középiskolámat Gyergyószentmiklóson fejeztem be, ott érettségiztem, 2014-ben jelentkeztem a papnevelő intézetbe Gyulafehérváron, ott tanultam teológiát.

Szokták mondani azt, hogy minden emberben van egy vörös vezérfonal, ami meghatározza egyéniségét, jellemét, az egzisztenciájához tartozik. Az élet azt tanította és tanítja mai napig, hogy ne felejtsek el emberségesnek lenni, és ez nagy hatással van rám. Elsősorban ember vagyok – igaz, ez a szó sok mindent takar, de egy élet van arra, hogy megtanuljunk kicsomagolni és megérteni azt az ajándékot, amit kaptunk.

Hadd hozzam ide Ferenc pápa gondolatát: Isten személyi igazolványa az irgalom és a szeretet. S ha jól belegondolunk, ez igaz. Itt tudjuk a legjobban megtapasztalni azt, hogy életünknek szerves része az Isten. Ebben a két valóságban tapasztaltam meg Isten jelenlétét az életemben számtalan helyen és módon. Mégis, ha egyet ki szeretnék emelni, furcsamód a halállal kapcsolatos. Amikor mamám elment, csodálatos volt látni azt, hogy utolsó percében hogyan tette az életét Isten kezébe. Fenomenális volt: fájt az elvesztése,

de öröm is volt bennem, hogy a legjobb helyen van – azóta megváltozott kapcsolatom a halállal. Meglepőnek, sőt, morbidnak találhatjuk ezt, de azért halunk meg, hogy éljünk, és nem azért élünk, hogy meghaljunk.

A másik dolog, amit kiemelnék, hogy az egyház út Isten felé, de sose felejtjük el azt a csodát, amit Isten tett értünk. Ő maga vette fel velünk a kapcsolatot és keres minket, ez zseniális és megrendítő egyben, hogy értünk fáradozik. Városunkban rengeteg karizmatikus csoport és mozgalom van, ahol emberek élete változik, alakul és formálódik. Mondhatnám úgy is, hogy a Szentlélek komolyan befektet az ajándékain keresztül, és ezt érdemes kamatoztatni, mert ez a fajta tőzsde nem fog csődbe menni.

ÜH: Hogyan készül a papszentelésre?

DI: Milyen egyszerű kérdés ez, de a válasz túl komplex, mert ehhez egy élet kell. A jelmondatomon keresztül és a papszentelési imát átélve, illetve az ígéretek segítségével készülök lelkileg. A szentelés előtt lesz egy hetes lelkigyakorlatom, ahonnan ropogós frissen kijövök, és máris készülhetek az eskütételre és másnap a papszentelésre. Természetesen vannak segítőtőim, akik mindent megtesznek, hogy életem legszebb napja szép legyen. Logisztikailag elég macerás egy ilyen nap megszervezése, illetve a primícia megünneplése, de tudom, sokan segítenek, és hálásan köszönöm mindenkinek a munkáját. Neveket nem szeretnék írni, mert nagyon hosszú lenne a felsorolásuk.

János atyával egy esti sétában beszélgettünk, és ott mondta el, hogy ontológiailag fogok megváltozni. Ez zseniális, és ezért nagy öröm a papság, mert Krisztus szó szerinti keze és lába, hangja leszek a szentségkiszolgáltatásban. Ez csoda. Amit nagyon várok, az az első szentmisém a papszentelésen, a papsággal közösen és a püspökökkel együtt. A második a gyónatás. Csodákkal fogok ott találkozni, és ennek a részese leszek – nagyon nagy ajándék. Nem csak a gyónók formálódnak a gyónáskor, hanem a gyónató atya is, ami nagy lecke és tanítás lesz, hogy együtt záródokolunk a mennyország felé.

ÜH: Mit javasolna a mai szülőknek, nagyszülőknek, családoknak: hogyan lehet Ön szerint jól nevelni a mai gyerekeket, jó kapcsolatban lenni, maradni az unokákkal?

DI: Receptet adni erre nem tudok, mert a mai társadalomban a generációs különbségek hatalmasak, de egy nyelvet mindenki ismer – ez nem más, mint a szeretet. Ezen az úton kell elindulni, s ennek konkrét eszköze a kapcsolattartás. Ma sok mindenre szánunk időt, energiát, s azt gondolom, a kulcs az, hogy rászánom az időt arra, akit szeretek. Több szálon fut a szeretet kifejezése, de ügyelni kell, hogy az adrenalin világában ne váljon az ember magányossá. Fontos megértenünk azt, hogy ne egymás mellett éljünk, hanem együtt. Nem hiába van az asztalközösség a családban. Az a motorja, mert ott sok minden eldől. Fontos, hogy itt ne csak a testet tápláljuk, hanem a szívet és a lelket is.

A másik nagyon fontos dolog, hogy a családban legyen kommunikáció. Ma nagyon fejlett a kommunikáció, mégis az emberek el tudnak beszélni egymás mellett anélkül, hogy megértenék egymást. A fiatalok más érzelmi szinten működnek, mint a felnőttek vagy az idősek, így fontos az, hogy megismerjék egymást, és ez csak úgy tud megvalósulni, ha kapcsolatban vannak. Jó, ha őszintén tudnak beszélni arról, miért hálásak, mi az, amin változtatnának, és miért. A nagy lelkipáterek és terapeuták mondják, hogy a kapcsolatba nagy energiát kell fektetni annak érdekében, hogy tudjunk belőle meríteni. Jézus pedagógiáját megnézve észrevevük azt, hogy nemcsak tanított, hanem mindenét odaadta, idejét, szavát, szeretetét, szolgálatát, jóságát és lehetne sorolni még, mi mindent, és nem volt számára semmi tabu. Amikor a titkolózás elkezdődik egy családban, megszűnik az egység, a bizalmi alap kezd megbomlani és a réseken keresztül elkezdődik a téglák kiesése. Egy idő után az épület összeomlik, és akkor egy halmazból kell újraépíteni. Megéri újratekni, de ha lehetséges, nem kell megengedni, hogy egy téglát is kiessen a bizalmi alapból.

ÜH: Ön szerint hogyan kapcsolódhatnánk be hívőként jobban az egyház életébe?

DI: Jó kérdés, de ebben nem szeretném a tutit megmondani, mert nem az én feladatam. Az Egyház nem toboroz, hanem vonz – ez egy volt tanárom mondása, nagy igazság. Mindannyiunkat Krisztus szeretete vonz az egyházba. A hivatás minden ember számára egy olyan út, amelyben az egyházat építi. Az egyház feje Krisztus, ezért aki Krisztussal

és Krisztusban cselekszik, már az egyház életébe belépett és építi is az egyházat. Fontos ezt megértenünk. A másik dolog, amivel a legjobban bele lehet kapcsolódni az egyház életébe, az ima. Mindannyian megtapasztaljuk, hogy Krisztus megfogja a kezünket, amikor imádkozunk, és megtanít arra, hogy az Ő szíve dobbanását érezzük. Ha ezt megéltük, másokkal is meg akarjuk ismertetni, és kérjük Jézust, hogy adja meg annak is, akiért imádkozunk. Érdemes megfigyelnünk az utcán, milyen komoly elektromos hálózat épült annak érdekében, hogy minden házában legyen világosság. Az ima is ilyen. Magunk vagyunk az oszlopok, amin keresztül Krisztus tud eljutni mások életébe, hogy világosságban élhessenek.

ÜH: A kertvárosi plébánián több mint egy éve szolgál. Melyik területen érzi magát leginkább otthon?

DI: Nem tudok választani, olyan gazdag a kertváros lelki és közösségi élete. Az biztos, hogy ebben a közösségben otthonra találtam. Jó érzés tölteni el, és azt is elmondhatom, büszke vagyok arra, hogy ehhez a közösséghez tartozom és szolgálhatok. Próbálok mindenben a legjobbat kihozni magamból. Van, amikor sikerül, és van, amikor kevésbé, de tudom, hogy itt sokat fejlődhettem.

ÜH: Nagyon szépen köszönöm velünk megosztott gondolatait, imáinkban hordozzuk István atyát!

Tegyük minél többen, hálás szívvel papjainkért!

Kérdező: S.Ivancsics Evelin

A Városmisszió folytatódik!

2025 februárjában tájékozódhattunk a Városmisszió elmúlt évi eseményeiről és az idej tervekről. Petőházi Attila-plébániánk akolitusa- májusban Sárközi Violetával, a Mária Rádió zalaegerszegi szerkesztőjével, beszélgetett az elmúlt és a következő időszak eseményeiről. A rádió riport szerkesztett változatát olvashatjuk az alábbiakban.

Mária Rádió: Milyen programok voltak a Városmisszió szervezésében 2025 első felében?

Petőházi Attila: Februárban az Élesztő hét volt a második missziós hetünk, amikor is a Schönstatt mozgalom fiataljai jöttek segítségünkre egy hét evangelizációs munkát végezni. Nagy öröm volt látni a fiatalokat, akik dinamikusan, hittel és erővel dolgoznak a hit terjedéséért. Ez alatt a hét alatt, hála Istennek, sikerült újra megszervezni az egyhetes folyamatos szentségimádást a Kálvária kápolnában.

Azóta volt Emmausz kurzus is a Szent András iskola szervezésében, amelyen a Szentírás ismeretében és megélésében mélyedhettek el a résztvevők.

M.R.: Eddig mi volt a legfontosabb eredménye városmisszióknak?

Petőházi Attila: A legszebb, s szerintem a legfontosabb az, hogy a város plébániáinak hívei nyitottá váltak a városért való közbenjáró imádságra. A szeptemberi, majd a februári városmissziós héten a Kálvára kápolnában folyamatos volt a szentségimádás. Nagyon hamar és nagyon szépen összejött az a csapat, akik vállalták, hogy egymást váltva folyamatosan ott legyenek a kápolnában, az Úr előtt, és imádsággal elé vigyék a misszió ügyét.

Ez az alap! Mi tehetünk bármit, de azt gondolom, hogy a Szentlélek az, aki működik, és az Úr az, aki megmutatja az utat, hogy merre menjünk, ő ad erőt, ő irányít. A vele való beszélgetés, kapcsolat nélkül előbb-utóbb minden jószándékú törekvés félresikerülhet.

M.R.: A folyamatos szentségimádás azóta is minden hónap 15-én újra megvalósul. Mindig tele van a kápolna szentségörökkel?

Petőházi Attila - plébániánk akolitusza

Petőházi Attila: Igen. Székely János püspök atya kezdeményezte azt, hogy az egyházmegyében legyen folyamatosan szentségimádás. Valahol valamelyik plébánián vagy valamelyik templomban egymást váltva imádják az Urat!

Itt Zalaegerszegen, a Családkapocs Egyesület szervezésében, minden hónap 14-én estétől 15-én estig van szentségimádás. Óráról órára váltják egymást a szentségőrök, de a tapasztalat azt mutatja, hogy nem csak a szentségőrök vannak jelen a kápolnában az Úr előtt, hanem mások is, még az éjszakai órákban is.

M.R.: *Milyen programokat terveztek még a városmisszió keretében az idei évben?*

Petőházi Attila: Elsősorban a plébániákon hívjuk aktív részvételre a híveket és így próbáljuk a liturgikus eseményeket élővé, szebbé tenni. Így szerveztük közösen tavaly és az idén is a nagypénteki városi keresztutat és az Úrnap körmenetet.

Az elkövetkezendő fél évben három olyan esemény van, ami a Városmisszió keretében valósul meg.

Az első missziós év lezárásaként, szeptember 13-án, egy városi közös zárandoklatot szervezünk Búcsúszentlászlóra Zalaegerszegről. Aki teheti gyalogosan teszi meg az utat, de lehet csatlakozni Búcsúszentlászlón is, ahol együtt ünnepeljük a szentmisét. Püspök atya is velünk fog gyalogolni, ő fogja vezetni a zárandoklatot. Így fejezzük ki a hálánkat az elmúlt év kegyelmeiért, ugyanakkor kérjük a Szentlélek segítségét a folytatáshoz is.

Szeptemberben 27-én családi napot tervezünk a Vizslaparkban. Ezen alkalommal a város családjaival szeretnénk

megismertetni a plébániák életét, s azokat is hívni a programokra, akik nem aktívan kapcsolódnak közösségeinkhez.

A harmadik program pedig október 22-étől 29-éig egy Pál kurzus lesz a Szent András evangelizációs iskola szervezésében, itt Zalaegerszegen.

M.R.: *Ez egy kilenc napos kurzus. Kik lesznek azok, akik ilyen hosszú időt áldoznak arra, hogy az Úristennel legyenek? Mit gondoltok, hogy kik fognak erre jelentkezni?*

Petőházi Attila: Vannak, akik már régóta készülnek erre a kurzusra, és most, hogy itt lesz Zalaegerszegen, könnyebben részt tudnak venni; de jönnek az ország más tájáról azok, akik arra érznek hívást, hogy megtanuljanak evangelizálni. Nagy-nagy segítség az, hogy a Családkapocs Egyesület, a plébániák és az egyházmegye támogatásával fog ez a kurzus megvalósulni anyagilag is megkönnyítve a részvételt.

M.R.: *Kik lesznek a képzők ezen a Pál kurzuson?*

Petőházi Attila: A kurzusnak a képzői a Szent András iskolának azon tagjai, akik már régebb óta tartják és vezetik ezt a kurzust. Nagyjából 10 fő lesz a szolgáló csapat, amely kiegészülhet egy zenekarral. Ők a dicsőítéseket vezetik, s a liturgiákon is közreműködnek.

M.R.: *Akkor, hogyha jól értem, ez egy olyan kurzus lesz, ahol a résztvevők a gyakorlatban tanulják meg az evangelizációt. Ismét találkozhatunk majd az evangelizációnak az egészen hétköznapi formáival a városban is?*

Petőházi Attila: Több módon, több helyen, több alkalommal lesz evangelizációs alkalom a város különböző részeiben.

Minden nap lesznek közösségi alkalmak esténként, de ezeken kívül igyekszünk megszólítani az embereket a város különböző pontjain. Hasonlóan ahhoz, ahogy ezt februárban az Élesztő program keretében a Schönstattos fiatalok tették.

M.R.: *Milyen távlati céljai vannak a városmisszióknak?*

Petőházi Attila: Nem szabad azt várni egy maroknyi embertől, hogy a végletekig tudják folytatni ezt a munkát, mert nem megy. Azt tudják tenni, hogy a lángot, amit kaptak az Úrtól, tovább adják. Ugyanúgy, ahogy a húsvéti vigílián, amikor a sötét templomban a húsvéti gyertyáról egy-egy gyertya gyullad meg, majd továbbadva a fényt elterjed a fel-támadás világossága; ugyanúgy kell az evangelizáció tüzét is tovább adnunk.

Azért imádkozunk, hogy a Lélek minél több embert meg- ragadjon a plébániákon, közösségekben, s azok a kis lángok, amelyek még csak parázslanak, föllobbanjanak, s a Szentlélek tüze tovább tudjon terjedni.

A riportot készítette: Sárközi Violetta

Habemus papam! – XIV. Leó

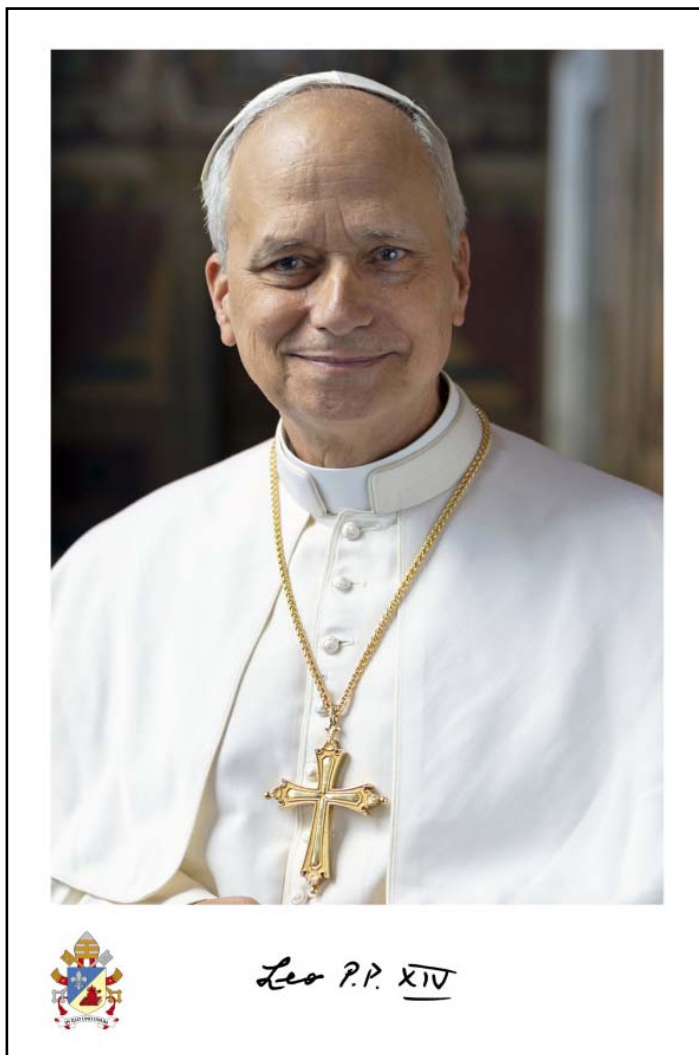
A 2025-ös konklávén május 8-án már a második napon megválasztották Ferenc pápa utódját, Robert Francis Prevost OSA bíborost. Nevét XIII. Leó pápa után választotta, aki 1891-ben, a Rerum novarum enciklikával, az első szociális körlevéllel elindította az Egyházat a szociális reformok útján.

Életrajzát megválasztása óta számos újság és az internet sok-sok csatornája megjelentette. Sőt az internet természetesen folytán megindult a vele kapcsolatos „legendaképzés” is, amelynek következményeként rengeteg vélt vagy valós személyes élmény, korábbi életének „csodás” elemei, személyes tárgyainak, viseletének és viselkedésének elemzése, valamint az általa követett irányvonallal kapcsolatos találgatások tömkelege kering a világhálón.

Két szempontot azonban fontos kiemelni XIV. Leó életrajzából. Az egyik, hogy őt viszonylag fiatalon és gyors tempóban Ferenc pápa tette a katolikus Egyház és a Vatikán egyik fontos emberévé. 2023 januárjában nevezte ki a Püspöki Kongregáció prefektusává érseki rangot adományozva neki, ugyanazon év szeptemberében diakónus-bíborossá kreálta, majd 2025. februárban püspök-bíborossá léptette elő. A Kúria több kongregációjának volt tagja, köztük a Hitani Kongregációnak, a kultúrák közti párbeszéd és a törvényszövegek pápai tanácsának, valamint a Vatikánvárosi Állam Pápai Bizottságának. Kánonjogászként feladata volt az egyházi törvények értelmezése, örökös az egyházi jogalkotás rendje fölött. Valószínűsíthető tehát, hogy nézetei nem térnek el jelentősen elődjének felfogásától, még ha temperamentumában halkabb és talán óvatosabb is Ferenc pápánál.

A másik szempont, hogy az új pápa is szerzetes, akárcsak az elődje volt. (A neve után álló OSA latin rövidítés az Ordo Fratrum Sancti Augustini, azaz Szent Ágoston rendje kifejezést fedi.) Ez a nyugati szerzetesség egy jelentős ága, amely Szent Ágoston hippói püspöknek az egyházi erkölcséről mondott beszédeit és az Isten Városáról (De civitate Dei) című műben leírtakat szem előtt tartva alkotott közösséget, lemondva a saját tulajdonról. Az ágostoni regula szerint élő szerzeteseket kanonokoknak nevezték, mivel a kanonok jelentése „szabályok szerint élő klerikus”. Így születtek meg az ágostonos kanonoki monostorok – olyan, az ágostoni regulát követő szerzetesi közösségek, amelyek között nincs szervezeti kapcsolat, mindegyik a maga módján és hagyományában követi Szent Ágoston reguláját.

Robert Prevost Saint Louisban lépett az Ágoston-rendbe. 1981-ben tett fogadalmat. 27 évesen Rómában, az Aquinói Szent Tamás Pápai Egyetemen kánonjogi tanulmányokat

folytatott, ott is szentelték pappá. 1985-től 99-ig kisebb megszakítással Peruban szolgált, mint missziós szerzetes, majd tanár, előljáró, püspök. A rend előbb tartományfőnökké, majd generális perjellé választotta. Innen került 2014-ben ismét Peruba. Mint püspök, különböző tisztségek viselőjeként 2023-ig szolgálta az embereket veszélyek, szegénység és zavaros politikai körülmények között. Ismeri a jóléti társadalmaktól különböző kultúrájú, életmódú és szemléletű társadalmakat.

Püspöki jelmondata is Szent Ágostontól való: „In illo uno unum” („Benne, az egyetlenben egy”) annak kifejezésére, hogy „bár mi, keresztények sokan vagyunk, az egyetlen Krisztusban egy vagyunk”. Ezt kívánja megvalósítani pápaként is. Imádkozzunk érte!

Marx Mari

Madarassy Walter Madonnája a Kossuth utcában

A legidősebb zalaegerszegiek talán még emlékeznek a Kossuth utca régi arcára.

A mai Budapest Bank épületétől dél felé, a Dísz tér sarkáig (a 60-as, 70-es évek Nefelejcs cukrászdájáig (volt Gosztonyi vendéglő) sok volt a földszintes ház, de akadt már néhány emeletes is, amely a háború előtt épült. Az útszakasz közepe táján kis köz volt, a Kossuth utcát kötötte össze a Tüttössy utcával. A névtelen köz egyik oldalán a Kakas Ágoston nyomdász, a másikon pedig Dr. Takács Dezső ügyvéd egyemeletes háza állt, amely az 1930-as évek közepe táján épült. Ennek az utóbbi háznak a falában, mely az én gyerekkoromban világoskékre volt vakolva, volt egy kis szoborfülke egy színes Madonna-szoborral. Érdekes módon megkímélte a szocialista kultúra, talán azért, mert nem a főutca, hanem a kis névtelen köz felé nézett. A földszintjén játékbolt és vasbolt is volt a bontásig.

Amikor a Kossuth utca páros oldalán lévő házakat lebontták, Inkovics László, egerszegi építész – aki mások mellett próbált megmenteni valamit az ott kallódó, pusztulásra ítélt értékekből – elérte, hogy a szobrot ne a sítire dobják, hanem a Városi Tanács raktárába szállítsák. Már majdnem elkészült az üzletház Kossuth utcai része, amikor a kivitelezővel megegyezve, a déli homlokzaton alakítottak ki egy fülkét a Madonnának. Inkovics László, ekkor már önkormányzati alkalmazottként, saját kezével tisztította meg, s így kerülhetett az némi hányattatás után mai helyére.

A szobor tulajdonképpen nem is szobor, hanem úgynevezett magasdombormű, „majdnem-szobor”. Háta nem válik el a háttértől, csak kiemelkedik belőle. Valamilyen fehér színű kerámiából készült, színes mázzal, belseje üreges.

Többféle Mária-ábrázolást ötvöz magában. Szűz Máriát gyakran ábrázolják felhők között, mint mennybe felvett királynét, vagy holdsarlón, csillagok között állva, a Jelenések könyvének 12, 1-2 verse szerint, mint Napba öltözött asszonyt. A Madonna-dombormű is felhőkön, holdsarlón áll, lábai alatt csillagokkal. De jobb kezében nem jogar van, amint az a 19. századtól kezdődően a Szeplőtelen fogantatás-ábrázolásokon megszokott, hanem a kezén ülő galambot tartja, s ezzel a Szentlélek jegyese képtípust is magába foglalja.

A szobor készítője Madarassy Walter (1909-1994) budapesti szobrász- és éremművész volt. Mind az iparművészeti, mind a képzőművészeti főiskolát elvégezte, és tanulmányutakat tett Olaszországban, Görögországban, majd a Szovjetunióban és az NSzK-ban is. Főként kisplasztikai alkotásai és érmei tették ismertté, de vallásos témájú műveket (szobrokat, érmeket, keresztutat) is rendszeresen alkotott.

Több díjat mondhatott magáénak mind a világháború előttről, mind a szocializmus idejéből (pl. 1932: Ferenczy István-díj, 1937: Diplome d'Honneur, a Párizsi Világkiállítás elismerő díja, 1960: Munkácsy-díj, 1979: érdemes művész).

Hogy a Takács Dezső-féle házat díszítő Madonnára pontosan mikor, kitől kapta a megrendelést, azt nem sikerült megtudni. A Kossuth és a Tüttössy utca közötti átjáró köz neve is hiányzik az Egerszeg-térképekről. Mivel hivatalosan egyetlen ház bejárata sem ide nyílt, hanem a Kossuth utcára, nem is kellett nevet adni neki.

Marx Mari

A város három általános iskolája hittanosainak elsőáldozása a tavasszal:

Ady iskola: 2025. ápr. 27.,

Petőfi iskola: 2025. május 4.,

Dózsa iskola: az őszi időpont mellett 2025. május 11-én is
volt szép ünnepük.

Stróber László plébános úr és Rákos József káplán atya először szolgáltatott ki a bűnbánat szentségét és az Oltáriszentséget a gyermekeknek. A felkészítő hitoktatók: Miszoriné Mocsári Mariann, Tóthné Kokas Gabriella, S. Ivancsics Evelin voltak. Köszönjük a szülőknek, hogy támogatják gyermekeiket e szentségek vételében és ezzel erősítik Krisztus testét, az egyházat!

A fényképeket készítette:
Káminé Büki Andrea és
Németh Éva.

Csak egy i betű? – A níceai zsinat 1700. évfordulójára

325. május 20-án vette kezdetét a kisázsiai Nikaiában (latinosan Niceában) a kereszténység első egyetemes zsinata, ahol megfogalmazták a szentmiséken mai napig imádkozott hitvallásunkat (a Nícea-konstantinápolyi hitvallást, a hosszabb Hiszekegyet).

A mai ember, aki az idők változásának szellemében él, felteszi a kérdést, miért is kell foglalkoznunk egy 1700 évvel ezelőtti gyűléssel? Már Madách is Az ember tragédiájának bizánci színében annak a véleménynek ad hangot az itt lovagként feltűnő Ádám-Tankréd szájába adva a szavakat, hogy szórszálhasogató teológiai vita kapcsán hadakoznak egymással feleslegesen a különböző irányzatok egy i betű miatt.

A mai emberek többsége azonban a könyvként és filmként nagy karriert befutott Dan Brown mű, A Da Vinci-kód kapcsán hallott a zsinatról, és annak sommás állításai ragadtak meg sokak fejében. A szerző például a következőket adja egyik szereplője szájába: a níceai zsinaton egy nagyon szoros szavazáson döntöttek Jézus Isten voltáról, akit addig csupán embernek tartottak. Mindez Nagy Konstantin császár sugallatára történt, aki ezzel a lépéssel a kereszténységet a pogány vallással összefésülve akarta megerősíteni hatalmát. Majd ennek megfelelően megrendelt egy új Bibliát, melybe Jézus istenségét hangoztató szövegeket illesztettek be, azo-

kat pedig, melyek ezzel nem egyeztek, kihagyták. Mindezek fényében nem árt tehát az évforduló kapcsán feleleveníteni a zsinat történetét és tanítását.

A zsinat összehívásnak közvetlen előzménye Áriusznak (Líbia, 260 körül – Konstantinápoly, 336) az Egyiptomban élő papnak, 318-ban meghirdetett tévtanítása volt. Ő János evangéliumának bevezető szakaszát, ahol az apostol Igének (görögül: Logosz) nevezi a Második Isteni Személyt, a Fiút, az ószövetségből kiindulva (Péld. 8, 22-31) értelmezte. Tanítása: csupán az Atyáról állítható az, hogy Isten, a Fiú csak az Ő legtökéletesebb teremtménye, aki megelőzi ugyan a többi teremtményt, akiket az Atya általa alkotott, de őt is Isten akarata hívta létre a semmiből. Így akarta óvni Isten egyetlenségét. Ezzel azonban megkérdőjelezte mind a Szentháromságról szóló tanítást, mind Jézus megváltó művét, ezért tanait egy Alexandriában összehívott zsinat már abban az évben elítélte, őt pedig kiközösítették. Áriusz azonban nem hátrált meg, tovább népszerűsítette tanait.

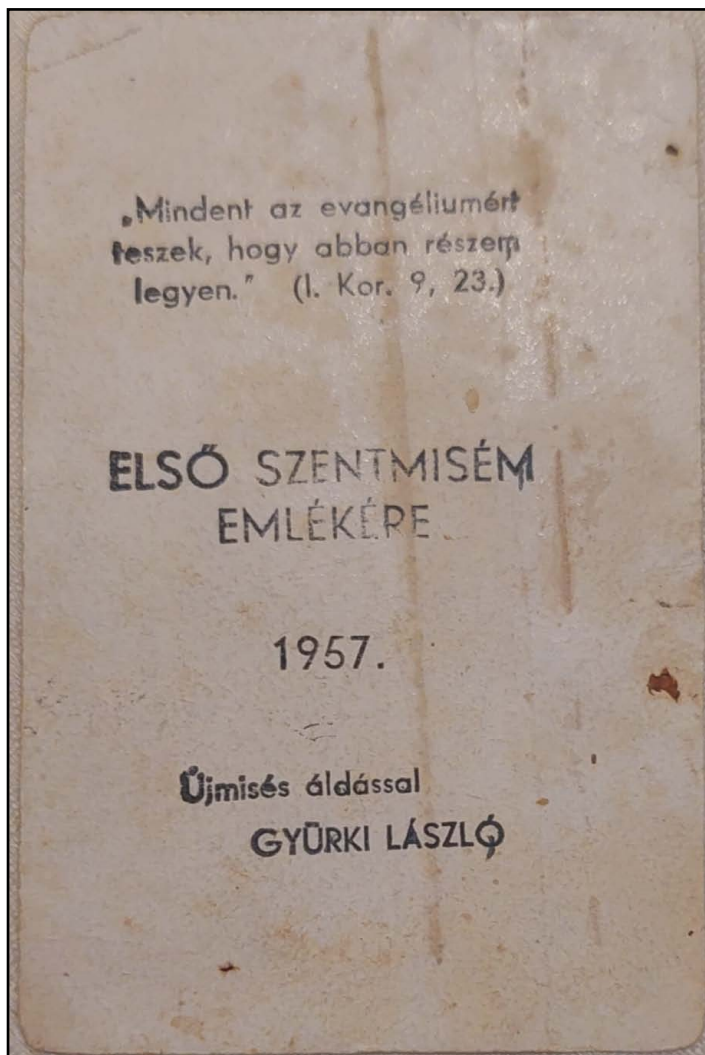
Ezért Nagy Konstantin császár 325-ben egyetemes zsinatot hívott össze, és lebonyolítására rendelkezésre bocsátotta a níceai császári palotát. A zsinaton több mint 220 püspök jelent meg, az idős Szilveszter pápát két küldöttje képviselte. A résztvevők között nem Jézus istenségéről folyt vita, hanem hogy milyen kifejezéssel tudják ezt a hitigazságot legmegfelelőbben megfogalmazni. Végül az egyházi (görög: homoúsziosz, latin: consubstancialis) szóban találták meg ezt. Ennek nyomán foglalták bele a hitvallásba, Jézus Krisztussal kapcsolatban: Isten az Istentől, Világosság a Világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől, született, de nem teremtmény, az Atyával egyházi. Ennek szövegét mindössze ketten nem írták alá, őket kiközösítették. A zsinat más kérdésekről is döntött, például a húsvét megünneplésének időpontjáról, de nem volt szó a Szentírásba tartozó könyvekről, és pláne nem nyúltak hozzá annak szövegéhez.

A zsinat lezárultával azonban a viták nem csitultak el. Bár Áriusz rövidesen meghalt, követői, az ariánusok tovább hangoztatták tanait. Ők álltak elő a Fiú személyével kapcsolatban a hasonlólényegű (homoiúsziosz) megfogalmazással. Itt tűnik fel az a bizonyos i betű. E kifejezésnek a hasonlósága révén próbálták elfogadtatni nézeteiket. Gyakran támogatta őket az ingadozó császári politika, az igaz hit bajnokát Szent Atanáz alexandriai pátriárkát például, aki a zsinaton még diakónusként vett részt, Konstantin és utódai alatt ötször száműzték. Dan Brown állításával ellentétben éppen az ariánus felfogás, mely Jézus személyéből egy közvetítő lényt formált, volt jobban összehangolható a Legfőbb Lény kultusza felé elmozduló akkori pogány felfogással, és nem a katolikus hit.

A níceai zsinat ábrázolása a fertőszentmiklósi templom főoltárképén

Emlékezés Dr. Gyürki László atyára

Dr. Gyürki László atya halálhírét olvasva – az együttérző részvét mellett – gondolataimban megjelentek azoknak a több mint 30 évvel ezelőtti éveknél az emlékei, amelyeket a szombathelyi egyházmegyei tanfolyamon Gyürki atya tanítványaként, 3 éven át tölthettem. Gyürki atya mellett olyan tudós papok tanítottak bennünket, mint Dr. Szabó Gyula, egykori plébánosunk, Dr. Márfi Gyula, későbbi veszprémi érsek, Dr. Horváth Lóránd Ödön, győri teológiai tanár, majd premontrei apát, Dr. Rátkai László jáki plébános. Gyürki atya okos, nagytudású pap volt, de szigorú is.

Az óráin – Bibliikum – megkövetelte a rendet, a fegyelmet, az odafigyelést, hogy a vizsgákra pontosan fel tudjunk készülni. Ő, a „könyvek könyvének” a Bibliának tudója volt, annak minden fejezetét ismerte, és a mi szintünkön igyekezett azt átadni. A Bibliában, többek között Eszter könyvének is ő volt a fordítója.

Gyürki atyánál a vizsgák sem hagyományos, megszokott módon zajlottak. A vizsga teremben lévő asztalt ülték körbe a hallgatók. Nem volt tételhúzás, felkészülési idő. Az atya

által feltett kérdésre azonnal kellett válaszolni annak a hallgatónak, akire rámutatott. Gyürki atya részéről elhangzottak kritikus és elmarasztaló vélemények, de dicséretes is. Ugyanilyen szigorral bírálta az írásbeli dolgozatokat, aminek témája vizsgázóként egy-egy evangéliumi fejezet volt.

Az utolsó vizsgámon saját Bibliámat így dedikálta:

Sok szeretettel.

1991 június 8.

Dr. Gyürki László

A Bibliámat olvasva naponta gondolok rá, és azokra a pap-tanárokra, akik a három év alatt sok új információval, tudásanyaggal bővítették ismereteinket, erősítve ezzel a Jóistenbe vetett hitünket. A köszönet imája mellett örök nyugodalmat kívánok Gyürki atyának és a már elhunyt tanárainknak is, abban a reményben, hogy a Jóisten jobbján foglalhatnak helyet mindannyian, az örök hazában.

Bangó Józsefné

A nevelési év örömei a Szent Család Óvodában

Hála, és öröm van a szívemben, mert a Jóisten megdöbbenően gazdag évvel ajándékozott meg minket. A sok-sok nehézség mellett örömben is bőven volt részünk. A Gondviselés új munkatársakat küldött nekünk, akikre szeptembertől nagy szükségünk volt. Betegségek, megmérettetések idején közösségünk sokszor megmutatta egymást hordozó, imádkozó erejét. A munkatársak megértők voltak egymással, kíségették egymást, beálltak a „résekbe”. Nagy öröm, hogy több lelkigyakorlat is megvalósult az óvoda falai között az év során, felnőttek és a gyerekek számára is, melyeken az Isten nyilvánvaló működéséből sokan, sok erőt tudunk meríteni. Nagy öröm a város papjainak jelenléte a csoportjainkban, akik erőteljes jelenlétükkel hirdetik Istent, és minden rendezvényünkön képviselik az egyházat, mindannyiunk egy hittel vallott közösségét. A szülők tevékeny közreműködése is nagy áldás volt, akár az Isten adta bőség jeleként megvásárolt szomszédos családi ház udvarrendezési munkáiról, akár családos rendezvényeink kellemes körülményeinek biztosításáról volt szó. Állandó örömünk, hogy Jézusunk jelen van a kápolnánkban, és minden nap köré gyűlhetünk. Az ottani családok szentmisékre szeretettel várjuk a nem óvodánkhoz tartozó családokat is.

Kovácsné Ujj Andrea, igazgató

Az elmúlt év bővelkedett nagyon sok meglepetésben és örömben. Személyes és munkahelyi szinten is érték olyan dolgok, melyek megerősítettek abban, hogy azok nem csupán a véletlen művei, inkább Isten csodatévő erejéből fakadnak. Öröm volt megélni a sok fejlődést és növekedést, melyet az ovisoknál tapasztalhattam: egy-egy kisgyerek változását, érést. Áldottak voltak az ünnepeink, s jól esett a szülők megannyi pozitív visszajelzése a munkánkkal kapcsolatban. Nagyon jó érzés volt megtapasztalni a támogató erőt is, amikor kiderült, hogy gyermeket várok, bár az első időszak mindenki számára nehézségeket tartogatott. Hála van bennem azért, hogy az Úr mindig gondoskodott arról, hogy a rám bízott feladatokat át tudjam adni másnak, vagy segítséget kapjak bennük. Jó érzés megtapasztalni a közösség erejét és szeretetét, főleg akkor, amikor arra a leginkább szükség van. Örülök, hogy az elmúlt év is lehetőséget adott arra, hogy az Úr ezen apró, de annál fontosabb mindennapi csodáit megélhessem és megoszthassam másokkal is.

Kalmárné Zsapka Zsanett, óvónő

A nevelési év legnagyobb öröme az volt számomra, hogy az óvodai csoportba járó gyermekek szüleiből igazi közösség formálódott, kapcsolatuk sokkal mélyebb lett. Számíthatnak egymásra, hívják egymást segíteni, ha például otthonaik körül nagyobb feladatra készülnek, és sok kézre van szükségük. A szülői közösséggel nem találkozunk gyakran, nem szervezünk hetente-kéthetente találkozási alkalmakat, de amikor felmerül egy ötlet, egy apropó az együttlétre, összegyűlünk az óvodában, vagy egymásnál, és élvezzük, hogy megoszthatjuk örömeinket, nehézségeinket, közösen munkálkodhatunk, és mindezt Isten kezébe ajánlhatjuk. További nagy örömöm volt, hogy óvónő társammal két év után végre összecsiszolódtunk a közös terhek alatt, a mindennapos feladatok során. Értjük, elfogadjuk egymást, ami megkönnyíti a közös munkát, és megfelelő légkört teremt számunkra és a ránk bízott gyermekek számára is.

Szabóné Török Anett, óvónő

Az elmúlt tanév számos kihívást, de legalább annyi öröms pillanatot is rejtett magában óvodánk, Süni csoportunk életében. Nekem mindig az ünnepi készülétek utolsó pillanatainak adnak sokat! Egy-egy ovis műsor előtt, mikor már gyülekezünk a szerepléshez, közösen imádkozunk a gyerekekkel. Kérjük a bölcsességet, ügyességet, bátorságot a szíveinkbe. Ezek mindig nagyon meghatározó pillanatok, hiszen a gyerekek is átérzik, hogy most valami nagy dolog következik, de mégsem kell félnünk, hiszen Isten mindig, minden örömben és nehézségben velünk van! Hálát adok Mennyei Atyámnak, hogy a Szent Család Óvoda nevelő közösségéhez tartozhatok. Nagy kapaszkodót jelent a hétköznapi életben az a tény, hogy velünk és a szülőkkel kézen fogva, a Jóisten is ott van a gyermekek életében, így talán nincs is lehetetlen a munkánk során! Igyekszem ezzel a hittel, és lendülettel végezni a rám bízott feladatokat a mindennapokban!

Tótmártonné Kulcsár Szilvia, óvónő

Beszámoló-k-hírek

Elsőáldozók zarándoklata Szentgotthárdra

A Dózsa és a Petőfi iskola elsőáldozói is részt vettek a 2025. május 29-i csütörtöki nap programjain Rákos József atyával és hitoktatóikkal, több segítő szülővel együtt, az egyházmegye kb. 500 gyermekének és azok hitoktatóinak, atyáinak társaságában. Az alábbi írás a Martinus.hu-n olvasható.

A tavalyi tanévhez hasonlóan idén újra Szentgotthárd adott otthont a Szombathelyi Egyházmegye elsőáldozói számára szervezett zarándoklatnak 2025. május 28-29-én, melyre kb. 1200 gyermek érkezett a vasi és zalai régióból. A nagy létszám miatt két napon, szerdán és csütörtökön került megrendezésre az esemény.

A foglalkozásokon Kiss László atya bábozással, Pongrácz Benedek atya templomi szerepjátékkal, a verbita atyák és segítőik pedig énekkel - tánccal várták a csoportokat a különböző helyszíneken. A templom ajtaja egész nap nyitva állt, a rácsos kapuján látható, kézzel festett, szép ikonokon keresztül a rózsafüzér titkaival ismerkedhettek meg a szemlélődők. A fakultációk közötti szünetekben az ostyasütesről nézhettek meg a résztvevők egy rövid filmet, a színháznál és a templom bejáratánál pedig „fotófal” várta a gyerekeket, ahol Jézus képmásával készíthettek közös képet.

Szerdán a batyus ebéd után a zarándokok gyalogos menetben indultak a Jó Pásztor kápolnához, ahol szentmisén vettek részt, melyet Szabolcs segédpüspök atya celebrált. Csütörtökön az erős szél és a szemerkélő eső miatt a szentmisére a szentgotthárdi katolikus iskola tornacsarnokában került sor János püspök atya vezetésével.

Mi tetszett a gyerekeknek a legjobban, milyen tanítás

maradt meg a szívükben, mit meséltek odahaza? - erről kérdeztem meg a zarándoklat másnapján a zalaegerszegi Petőfi Sándor Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola elsőáldozóinak szüleit. A teljesség igénye nélkül a következő válaszokat kaptam:

- Andrisnak a templomi szerepjáték tetszett a legjobban, óriási megtiszteltetés volt számára, hogy ő kapta Jézus szerepét. Az énekes ima hatására kedvet kapott a gyakoribb énekléshez. Összességében nagyon jól érezte magát.

- Lorának a tánc és az ének, illetve a szerepjáték tetszett a legjobban, és a szentmise énekei is nagyon megérintették.

- Barnusnak az tetszett a legjobban, hogy eljátszhatta Szent Péter szerepét, ill. Laci atya bábelőadása is nagy hatással volt rá. Jól érezte magát ezen a zarándoklaton, és szívesen venne részt még hasonló lelki programon. A tanítások közül ő is az énekes imákat emelte ki.

- Áronnak a verbita atyák által vezetett énekes ima tetszett a legjobban, de minden foglalkozásról örömmel mesélt.

- Bellát a templom szépsége érintette meg a leginkább, ott érezte magát a legjobban.

Köszönjük a Jóistennek, hogy egybegyűjtött minket Szentgotthárdon!

Köszönjük János és Szabolcs püspök atyáknak, a szervezőknek és a lebonyolításban segítőknek, hogy lehetővé tették a találkozó megvalósulását, a személyes találkozást Jézussal a szentmisében és egymással a nap folyamán!

Hála van bennünk, hogy egész nap épülhettünk, töltödhettünk a remek programokon.

Tóthné Kokas Gabriella, hittanár

Elsőáldozás a Mária Magdolna Plébániatemplomban

2025. április 27.

Ady iskola

Balla Boglárka Szófia
Barsi Fülöp
Barsi Gellért
Bödör Károly Marcell
Domján Zara Anna
Egyes Nóra
Gecse Dorka
Harmath Ádám
Horváth Csenge
Molnár Teodor
Németh Noel Gábor
Németh Szofi
Neuhold Fanni
Pápai Júlia
Pers Dorka
Simon Olivér
Soldatic Zoé Luna
Szabó Janka
Szabó Lili
Szabó Máté
Szabó Viktória
Tellesz Boglárka
Udvari Levente
Válics Lili
Varga Noémi

2025. május 4.

Petőfi iskola

Bakos Benett Péter
Böcskey Jutocsa
Cseh Barnabás
Farkas Lora Mária
Iancu Leila Mária
Merth Leila
Nagy András
Pilise Áron
Szabó Fanni
Tarsoly Áron
Tóth Bella

2025. május 11.

Dózsa iskola

Gombás Zoárd
Kaczor Boldizsár
Kámi Dorián

Korom Klaudia
Marczali Gréta

**Elsőáldozás a
Zárda-kápolnában**

2025. május 9.

Dinnyés Veronika
Ferge Richárd
Horváth Dominik
Landi Bernát
Momtag Júlia Erika
Pongrácz Zoé
Schiller Anna Violetta

2025. május 10.

Bedő Zsigmond
Belák Sára
Beledi Izabell
Bene Bendegúz
Böröcz Botond
Csikfalvi Dalma
Csikó Dávid
Dóra Emma
Dömötör Léna
Dömötör Zalán
Ferencz Máté
Fitos Bence
Földi Noel
Horváth Dia
Horváth Vince
Jámборi Barnabás
Jónás Janka
József Ágota
Kámán Dávid
Kiss Dóra
Kozma Johanna Klára
Körmendy Ákos
Major Boglárka
Miszori Ádám
Molnár Panna Babett
Pálos Dániel
Peszleg Dorottya
Pete Nimród
Pintér Zsombor Ádám
Riba Zsolna
Rónai Nóra Júlia
Sebestyén Júlia

Simon Vince
Sipos Panna
Soós Áron
Szalai Máté
Szilágyi Száva
Sziráki Mátyás
Talabér Csenge
Táncos Vince
Tóth Kamilla
Tóth-Payet Charlotte
Ujj Bertalan
Varga Máté János
Varga Mira
Végh Vivien
Weiland Alíz
Wettstein Nóra Zsóé
Zakács Zoltán Farkas
Zsálek Gréta

**Bérmálás a
Zárda-kápolnában**

2025. május 3.

Anda Nóra
Bális Boglárka
Baráth Bence
Bognár Bence
Bognár Réka
Boros Balázs
Bozzai Fanni
Csikfalvi Johanna
Elek András Ágoston
Fonyadt Lázár
Kaj Hunor
Kancsal Enikő
Kereki Brigitta Éva
Kiss Anna Mária
Kiss Máté
Konkoly Luca
Kránicz Dorka
Láncz Léna
Lencz Beáta Mária
Lenner Nóra
Marafai Fanni
Márfi Mirtill
Martincsevics Petra
Mesterházy Milán
Mikolás Bendegúz
Miszori Vera

Molnár Emma
Nagy Balázs
Patói Elizabet
Rózsa-Magyar Luca
Ruzsics Zsófia
Simon Zsófia
Szabó Domonkos
Szemes Lóránt
Szép Bendegúz
Takács Adrián
Teiermayer Szonja
Tibák Rebeka
Tóth Dávid
Tóth Tanner Liliána
Udvari Nóra
Varga Johanna
Véber Mátyás
Zakács László Örs

2025. május 9.

Dinnyés Veronika
Ferge Richárd
Fülöp Gábor Zsolt
Hajas Bercel
Horváth Dominik
Montag Júlia Erika
Németh Levente
Schiller Anna Violetta
Takács Áron

**Bérmálás a
Mária Magdolna
Plébániatemplomban**

2025. május 17.

Felnőttek

Bödörné Szalay Csilla
Fejes Benjamin
Kovács Diána
Kovács László
Varga Piroska

2025. június 7.

Dózsa iskola

Antal Bálint
Beck Hédi

Benke Márk
Farkas Liliána
Felső Flórián
Jakab Milán
Molnár Zétény
Nagy Franciska
Pados Levente
Papp Laura
Pete Lóránt Hunor
Pilise Patrik Róbert
Sámson Lilla
Sámson Melinda
Simon Delinke Anna
Szanati Máté József
Vörös Dorka Zsuzsanna

2025. június 7.
Ady iskola

Bódis Zsombor
Csizmazia Csenge Katalin
Domján Zsolt István
Juhász Róbert
Kahó Zsombor
Kölkedi Júlia
Kuzma Panna Laura
Lahocsinszky Gábor
Mátyás Dominik
Neuhold Fanni
Sebők Solyom
Szabó István Gergő
Szabó Míra Veronika

2025. június 7.
Petőfi iskola

Belső Mirkó
Benke Patrik Tamás
Gombás Péter
Pék Regina
Richter Lilla
Sabján Maja Sára
Sipos Hanna Napsugár
Szakács Kincső
Szakonyi-Nagy Vince

2025. június 7.
Más iskolából érkezett

Dobos Júlia
Péterfi Csilla Borbála
Szabó Mihály
Tóth Báborka

Anyakönyvi hírek

2025. áprilistól-júniusig

Keresztelés

Harsányi Léna	Komáromics Benett
Magyar Celesztina	Mester Károly
Molnár Emília	Pataki Zsolt
Molnár Diána	Balla Boglárka Szófia
Németh Soma	Lőrincz Martin
Kómár Elina	Horváth Bercel
Rózsás Benett	Horváth Zente
Nagy Lia	Király Korina
Nagy Szofi	Héder Zétény
Nagy Marcell	Nyakas Olivér
Horváth Barnabás	Pataki Panna
Mészáros Merse	Ferge Richárd
Buzsics Adél	Szakács Kincső

***Köszöntjük a Katolikus Egyház és
egyházközségünk legifjabb tagjait!
Isten éltesse őket sokáig!***

Házasságkötés

Major Márk és Ambrus Éva
dr. Varga Miklós Márk és dr. Jakim Anhelina
Magyar Jácint és Gergály Viktória Eszter

***Jókívánságainkat fejezzük ki a pároknak, a
kölcsonös szeretetben szentelődjenek meg
házasságukban!***

Temetés

özv. Horváth Béláné sz. Zsuppán Éva Viktória (1945)
Tuboly Kálmán (1944)
özv. Bérczes István Imréné sz. Senkó Teréz (1943)
Csiszár Margit (1944)
özv. Gedeon Sándorné sz. Tomcsa Katalin (1940)
Horváth Tibor Józsefné sz. Loppert Mária Gyöngy (1954)
Kuti Károly (1937)
Gálos Norbert (1972)
Lakatos László (1941)
özv. Kámán Ferencné sz. Szigeti Horváth Olga (1940)
özv. Kaszás Jenőné sz. Primmer Mária (1939)
Kiss Zsolt (1972)
özv. Kéner Sándorné sz. Leng Magdolna (1936)
özv. Németh Sándorné sz. Horváth Magdolna (1939)
Nyúl Imre János (1950)
Komár György (1962)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Beszámoló-k-hírek

PROGRAMOK

Fliszár Károly atya aranymiséje 2025. június 29-én 16 órakor lesz a Mária Magdolna templomban.

2025. június 30-tól július 4-ig a plébánia **hímző tábor** szervez a Mindszentyneum közösségi termében. Érdeklődés és jelentkezés: június 27-ig Parragi Ágnesnél (parragika@gmail.com; tel.: 0036 30 3818798) vagy Tompa Violánál (tompaviola@gmail.com; tel.: 0036 20 5475059). Téma: hövelyi pókos varrott csipke, hetési bújtatásos hímzés, csipkeverés. A részvétel ingyenes.

Mindenki Születésnapja program, az Élet védelme jegyében: Egyházmegyei kezdeményezéssel Budapestre utaznánk Zalaegerszegről és Szombathelyről 2025. szeptember 13-án az országosan meghirdetett napra. Ez lehetőséget ad nekünk a megfogant emberi életek értéke és védelmezése melletti kiállásban országos szinten is. A jelentkezés módjáról a hirdetőtáblákon olvashatnak majd.

Dr. Székely János megyéspüspök 2025. augusztus 1-jétől az alábbi - plébániánkat érintő - területi és személyi változásokat rendelte el a Szombathelyi Egyházmegyében:

Demeter István újmisési atyát a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániára küldi kápláni minőségben, egyben megbízza, hogy kiegészítőként segítse a zalaegerszegi Szent Mária Magdolna Plébánia lelkipásztori ellátását.

Rácz Ágoston római ösztöndíjas atya a zalaegerszegi Szent Mária Magdolna Plébánia káplánja lesz, doktori disszertációjának befejezése mellett.

A zalaegerszegi plébániák Családi napjának időpontja 2025. szeptember 27. Bővebb információkkal később szolgálunk.

Fliszár Károly atya kiegészítő lelkészként a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániára kerül.

Jubileumi **püspöki katekézis** lesz templomunkban 2025. október 16-án 18 órakor.

Nyári napközis tábor szerveznek a ferences plébánián 2025.06.30 - 07. 04-ig. Mindenkit szeretettel várnak! Jelentkezés a Jézus Szíve plébánián.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Szerkeszti:
Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:
Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:
Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.